

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Folketingets Skatteudvalg

7. maj 2007
KKo

Problemstillinger i relation til L 213 - CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde m.v.

Dansk Industri har gennemgået lovforslaget, der blev fremsat den 18. april 2007. Der er ikke i forbindelse med fremsættelsen lagt op til en fornyet høringsrunde. DI har på denne baggrund valgt at rette henvendelse direkte til Folketingets Skatteudvalg, idet DI dels har en række generelle kommentarer og dels en række konkrete problemstillinger, som DI finder bør afklares.

Der er fortsat tale om et betydeligt indgreb, hvor principperne ikke er gennemført ensartet. Det er således bemærkelsesværdigt, at renteudgifter stadig fortabes i relation til 6,5 pct. begrænsningen og ikke udskydes. Ligeledes rammer indgrebet ganske hårdt, idet det baseres på skattemæssige og ikke markedsmæssige værdier. Det skal i den forbindelse erindres, at det er de markedsmæssige værdier, der udgør finansieringsbehovet, ikke kun de skattemæssige.

DI har noteret sig, at det i indgrebet anerkendes, at det kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter vedrørende opkøb af udenlandske aktier i udlandet, og at man derfor foreslår, at aktier i koncernforbundne selskaber i et vist omfang medregnes ved opgørelsen af de skattemæssige værdier af selskabets aktiver (aktivbasen), der indgår i beregningen af renteloftet. Det er vigtigt, at man fortsat anerkender tilstedeværelsen af et finansieringsbehov, således som det har været anerkendt i skatteretten i over 100 år, hvis Danmark fortsat skal være et attraktivt land at drive forretning i og ud fra. DI kan ikke i forslaget se en begrundelse for valget af 20 pct., men kan konstatere, at det ikke synes at dække det reelle finansieringsbehov af de markedsmæssige værdier, hvilket vil påvirke danske virksomheder negativt i forhold til deres udenlandske konkurrenter.

DI skal beklage, at patentskatteordningen ikke er medtaget i det endelige forslag. Det er vigtigt, at danske virksomheder har konkurrencedygtige vilkår, også på skatteområdet. I den forbindelse skal det nævnes, at Belgien netop har tilkendegivet, at de vil introducere en patentskatteordning, der vil resultere i en effektiv skattesats på 6,8 pct. Dette vil øge presset på

beskatningen af danske patenter.

Herudover er der samlet tale om et meget kompliceret lovforslag, der ikke bidrager til at gøre skattelovgivningen mere enkel, men tværtimod påfører danske virksomheder meget betydelige administrative byrder.

Gennemgangen har endvidere givet DI anledning til at fremhæve nedenstående konkrete problemstillinger:

1. Konsekvenser for aktiernes anskaffelsessum i relation til aktivbasen ved beregning af renteloftet i forbindelse med kapitalforhøjelser til rekonstruktion og opkøb af nye aktiviteter, aktiekøb gennem et udenlandsk selskab og efterfølgende omstruktureringer.
2. Overgangsordning for opkøb foretaget inden lovens fremsættelse.
3. Aktiernes anskaffelsessum før lovens ikrafttræden bør kunne opgøres efter en overgangsregel for at lette de administrative byrder.
4. Rentefradragsbegrænsning giver fortsat problemer i relation til forholdet imellem sambeskatning og § 27 i Værdipapirhandelsloven vedrørende oplysningsforpligtelser i forhold til offentliggørelse af intern viden.
5. Perioden for fremførsel af kurstab (tre-års-reglen) er for kort i forhold til de underliggende cykler, der skal afdækkes.
6. Teknisk sambeskatningsproblem vedrørende EBIT-modellen - disharmoni til eksisterende regler for behandling af skattemæssige underskud.
7. CFC-beskatning - fortsat en administrativ byrde.
8. Definitionen af aktiver omfattet af den nye 7 pct. afskrivning samt manglende overgangsordning for samme aktiver.
9. Aktieindkomst, overgangssaldo - tekniske spørgsmål.

Disse problemstillinger er specificeret nedenfor.

Ad 1 Aktiernes anskaffelsessum

Den i lovforslagets § 1 nr. 5 foreslåede formulering af 20 % reglen i SEL § 11 B, stk. 6 vedrørende aktiernes anskaffelsessum opfylder efter DI's opfattelse ikke det mål, som der lægges op til i bemærkningerne og den politiske aftale, der er indgået.

Med reglen vil alene direkte opkøb af koncerneksterne selskaber blive medregnet i anskaffelsessummen.

Kapitalforhøjelser i forbindelse med rekonstruktion eller etablering af nye aktiviteter, herunder opkøb, anses ikke som en tilgang til anskaffelsessummen, idet de sidestilles med erhvervelse fra koncerninterne selskaber. Men kapitalforhøjelser adskiller sig ikke fra en erhvervelse af et selskab, der, som bekendt, vil give ret til medregning i renteloftet. Der forekommer ingen logisk forklaring på denne forskelsbehandling.

En yderligere konsekvens af lovforslaget er, at anskaffelsessummen på udenlandske datterselskabsaktier ikke medregnes i aktivbasen ved beregning af renteloftet, hvis dette target-selskab/-koncern indledningsvis købes af et til formålet stiftet selskab eller et i koncernen allerede eksisterende

datterselskab med mindre virksomheden i forbindelse med stiftelsen af selskabet har indskudt et beløb svarende til hele købesummen.

Lokale forhold kan gøre, at virksomheden er nødsaget til først at opkøbe gennem et lokalt selskab for derefter gennem en intern omstrukturering at skabe det direkte ejerforhold. I et sådant tilfælde vil virksomheden først lave en kapitalforhøjelse eller stifte et selskab og dernæst gennem en omstrukturering etablere det direkte ejerskab. Ved omstruktureringen vil det lokale selskab typisk gennem udbytte kompensere moderselskabet. Der er således tale om en kapitalforhøjelse, som ikke giver en tilgang, og samtidig en dividende, der giver en afgang. Altså en asymmetri. Virksomheden vil med det nuværende udkast blive beskåret i sin anskaffelsessum.

Der er således en række eksempler, hvor lovforslaget ikke anerkender det finansieringsbehov, som er opstået. Problemet med denne begrænsning er, at det antages, at de opkøbte selskaber automatisk passer ind i en koncernstruktur, samt at denne koncernstruktur er statisk. Dette er ingenlunde tilfældet. Det bør derfor være muligt at foretage koncerninterne omstruktureringer, der ikke udhuler anskaffelsessummen, ligesom kapitalforhøjelser i forbindelse med rekonstruktion eller etablering af nye aktiviteter bør indgå i anskaffelsessummen.

Ad 2 Overgangsordning for opkøb foretaget inden lovens fremsættelse

De opkøb danske koncerner har foretaget forud for dette lovforslag, kan i vidt omfang være blevet omstruktureret på en sådan måde, at der kun i meget begrænset omfang vil være anskaffelsessummer, der indgår i beregningsbasen for renteloftet. Dette er dog ikke ensbetydende med, at der ikke længere er et finansieringsbehov.

Det er vigtigt at understrege, at disse omstruktureringer er gennemført under den daværende lovgivning, og der har ikke på tidspunktet for gennemførelsen af de koncerninterne omstruktureringer været kendskab til fremsættelsen af nærværende lovforslag.

Det er således vores opfattelse, at lovforslagets begrænsning af hvilke anskaffelsessummer på aktier, der kan indgå i beregningsbasen, bør indeholde en overgangsbestemmelse vedrørende allerede foretagne opkøb, der efterfølgende er omstruktureret.

Overgangsbestemmelsen bør sikre, at den oprindelige anskaffelsessum ikke er blevet reduceret (udhulet) af koncerninterne omstruktureringer, der ikke har ændret på finansieringsbehovet, men er foretaget for at få integreret det opkøbte selskab i den eksisterende organisation.

Ad 3 Aktiernes anskaffelsessum - historisk anskaffelsespris

Det fremgår endvidere af lovforslagets § 1 nr. 5 ad forslag til SEL § 11 B, stk. 6, at anskaffelsessummen nedsættes med efterfølgende udlodninger og tilskud. Denne opgørelse kan være meget besværlig, specielt hvis der er tale om en lang ejerperiode, hvor datagrundlaget ikke nødvendigvis er til

rådighed. Det bør være muligt at indarbejde en overgangsordning.

Ad 4 Rentefradragsbegrænsning - sambeskatning og § 27 i VPL

Hvis en børsnoteret koncern grundet en fælles ejer bliver sambeskattet med en anden børsnoteret koncern, kan den deraf følgende informationsudveksling, der er nødvendig for at kunne opgøre sambeskatningsindkomsten, finansieringsomkostninger etc., medføre en række krav i henhold til Børsretten, herunder Værdipapirhandelslovens § 27 om oplysningsforpligtelser i forhold til straksoffentliggørelse af intern viden. Dette problem har vi allerede i dag med sambeskatningsreglerne, men de foreslåede regler vil yderligere forværre problemet.

Problemstillingen i relation til deling af information grundet en fælles ejer er allerede fremført i forbindelse med det oprindelige udkast. Af lovforslaget fremgår i kommentarerne til dette synspunkt, at fradragsbeskæringen er ændret således, at hvis der foretages fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter forholdsmæssigt og der sker derfor ikke en fordeling på baggrund af de enkelte selskabers aktiver. Det er anført i høringskommentarerne, at med denne ændring mindskes den økonomiske effekt på tværs af koncernen væsentligt.

Men dette løser ikke problemstillingen omkring den stigende informationsmængde, der skal deles på tværs af en sambeskatningskreds. Dette bør løses, specielt i lyset af de stramninger i fortolkningen af VPL, som er undervejs.

Ad 5 Fremførsel af kurstab

Ifølge den foreslåede formulering i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1 om begrænsning af selskabers rentefradragsret skal kurstab altid anses for at være beskåret først, såfremt der sker fradragsbeskæring af nettofinansieringsudgifter. I henhold til § 11 B, stk. 9 kan beskære kurstab fradrages i kursgevinster i de tre efterfølgende indkomstår.

DI har noteret sig den imødekommelse, der allerede er vist på dette område. DI vil dog pege på, at ved Konkurrenceevnepakken fra 2002 vedtog Regeringen en ophævelse af tidsbegrænsning for fremførsel af underskud og tab, der var opstået i indkomståret 2002 eller senere. Dette skete efter ønske fra erhvervslivets side og indebar, at uudnyttede underskud ikke fortabes fremover. Herved blev danske virksomheder ligestillet med konkurrenter i lande uden tidsbegrænsninger på fremførsel af tab m.v.

Det er i det lys beklageligt, at der nu indføres en treårs begrænsning. Konjunkturperioden på de underliggende markeder falder ofte i længere cykler, og derfor vil en tre-års regel ikke løse hele problemet. Eksempelvis kan virksomheder med en stor obligationsbeholdning fortsat blive ramt, idet konstaterede tab i et enkelt indkomstår ikke inden for tre års periodens udløb fuldt kan modregnes i bruttofinansieringsindtægterne. Også virksomheder med udlån til datterselskaber i deres lokale valuta kan blive ramt, hvis der er tale om en lav rente og en stor eksponering på valutakursen. Dette vil eksempelvis være tilfældet ved udlån i USD. Tab realiseret ved sådanne

udlån kan ikke med den nuværende udvikling i dollar-kursen indhentes indenfor en 3-års periode.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at som DI har fået udlagt teksten i den foreslåede SEL § 11 B, stk. 9, kan de beskårne kurstab fradrages forlods i efterfølgende bruttokursgevinster. Med andre ord foretages fradraget for beskårne kurstab så at sige inden indkomstårets nettoopgørelse af de samlede kursgevinster og -tab foretages. Dette ændrer dog ikke på, at når der er tale om afdækning af en længerevarende trend, så vil der ikke være nogle kursgevinster at indregne.

Ad 6 EBIT-model - teknisk sambeskatningsproblem

De i lovforslagets § 1, nr. 5, indeholdte forslag til § 11 C, stk. 2, 5. pkt., (beskårne finansieringsudgifter efter EBIT-modellen) foreskriver, at de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet hos administrationsselskabet. Samtidig foreskriver den foreslåede bestemmelse i § 11 C, stk. 2, 4. pkt., at hvis der foretages fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter forholdsmæssigt.

DI finder det positivt, at de administrative byrder ved beskæringen af finansieringsudgifterne efter EBIT-modellen søges minimeret ved at foreskrive, at de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet.

Det må dog påpeges, at bestemmelsen i sin nuværende formulering er uklar, hvilket efterlader tvivl om konsekvenserne heraf. Som eksempel kan nævnes, at det ikke synes nødvendigt med en forholdsmæssig fordeling af reduktionen af selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter, hvis de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet hos administrationsselskabet.

Herudover efterlader bestemmelsen tvivl om, hvorledes der skal gås frem særligt i forbindelse med omstruktureringer og frasalg. Hvad sker der, hvis sambeskatningen mellem administrationsselskabet og et selskab, der har udløst beskæringen af finansieringsudgifter ("kildeselskabet"), afbrydes, eksempelvis ved salg af "kildeselskabet" til en anden koncern. Bevarer administrationsselskabet i dette tilfælde retten til at fremføre de beskårne finansieringsudgifter? Hvis dette spørgsmål besvares med et ja, opstår der en række sambeskatningsproblematikker på tværs af to sambeskatningskredse, herunder et problem i forhold til eventuelle mindretalsaktionærer i "kildeselskabet". Hvis spørgsmålet i stedet besvares med et nej, rejser dette problemstillingen om, hvorvidt fremførslen af de beskårne finansieringsudgifter skal tilbageføres til "kildeselskabet" og dermed en eventuel ny sambeskatningskreds, eller hvorvidt fremførselsmuligheden blot bortfalder.

Endvidere må det påpeges, at bestemmelsen rejser en række problemstillinger i relation til beskyttelsen af mindretalsaktionærer. I modsætning til L 121, lov nr. 426 af 6. juni 2005, dvs. ændringen af

sambeskatnings- og genbeskatningsreglerne, hvor der var taget højde for hensynet til mindretalsaktionærerne, mangler dette hensyn i det foreliggende lovforslag.

DI skal derfor opfordre til, at der indføres mulighed for at varetage hensynet til minoritetsaktionærerne eksempelvis gennem en mulighed for at anvende de almindelige principper for behandling af skattemæssige underskud i sambeskatning.

DI skal endvidere bemærke, at uanset at der i den foreslåede bestemmelse i § 11 B, stk. 7, sidste pkt., og § 11 C, stk. 2, 4. pkt., anføres bruttofinansieringsudgifter, så formoder DI, at der menes nettofinansieringsudgifter, da dette set i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 11 B, stk. 1, henholdsvis § 11 C, stk. 1, må være meningen med bestemmelserne. Dette bedes bekræftet.

Ad 7 CFC-beskatning

Vi anerkender den forbedring, der er sket vedrørende CFC-beskatningen, men det ændrer ikke ved, at der stadig er tale om en administrativ og bebyrdende regel. Således ville det være en yderligere forbedring, hvis alene den identificerede mobile indtægt blev omfattet af den danske indkomstopgørelse. Denne skal alligevel udskilles og gøres op separat af hensyn til reglen i lovforslagets § 1 nr. 12 ad forslag til selskabsskattelovens § 32 stk. 5.

Den i lovforslaget valgte model, hvor hele CFC-selskabets indkomst kommer til beskatning, er unødigt bebyrdende. I modsætning til at opgøre den mobile indtægt, som nævnt ovenfor, vil opgørelsen af CFC-selskabets samlede indkomst efter stk. 4 indebære, at der skal ske en beregning baseret på faktiske anskaffessummer og det faktiske anskaffelsestidspunkt. Konsekvenserne heraf er, at eksempelvis afskrivningsberettigede aktiver skal anses for afskrevet med de samlede udenlandske skattemæssige afskrivninger. Der skal kort sagt udarbejdes en skattemæssig åbningsbalance baseret på de historiske anskaffelsespriser og -tidspunkter. Dette er administrativt besværligt, og ses ikke begrundet i intentionen bag CFC-beskatning, der netop kun er en beskatning af mobile indtægter.

Vi er ikke enige i, at der er tale om en forenkling. Tværtimod er der tale om en stramning. Hvis virksomhederne bliver pålagt at betale skat i Danmark af hele den i udlandet optjente indkomst, vil også almindeligudenlandsk driftsindkomst blive overført til dansk beskatning.

Endelig skal det bemærkes, at CFC-indkomsten bør indgå i nettofinansieringsudgifterne, når man nu netop underlægger CFC-indkomsten dansk beskatning.

Ad 8 Definitionen af aktiver omfattet af den nye 7 pct. afskrivning manglende overgangsordning for samme

Lovforslagets § 2 nr. 1, ad forslag til afskrivningslovens § 5 C stk. 2 indfører en særskilt skattemæssige afskrivningssaldo for infrastrukturanlæg.

Definitionen af de aktiver, der skal indgå i denne saldo, er problematisk, hvorfor der savnes en mere skarp afgrænsning. Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen eksempelvis omfatter jordkabler, luftledninger og elmaster, når der refereres til eltransmissionsnet, og eksempelvis kabelnet i jorden - f.eks. lyslederkabler - net på jorden og satellitter i rummet, når der refereres til transmission af radio- og telekommunikation.

Dette vil DI umiddelbart forstå således, at bestemmelsen er beregnet på at ramme "det rå kobber", dvs. kablerne inkl. lyslederkabler, men ikke de stationer mv. der står for enden af netværket. Dette harmonerer også med undtagelsen i bestemmelsens stk. 3.

DI skal derfor henstille til, at der sker en præcisering af denne del af lovforslaget, således at det ikke alene overlades til en konkret vurdering, men kan læses ud af lovtæksten eller dennes bemærkninger. Under alle omstændigheder bør det præciseres, at aktiver med en væsentlig kortere levetid end 20 år ikke er omfattet af bestemmelsen.

Endelig skal DI bemærke, at mens der for aktiver omfattet af bestemmelsens stk. 1, er etableret en overgangsordning, hvorefter saldonedskrivningen reduceres fra de nuværende 25 pct. til 15 pct. i 2016, så er dette ikke tilfældet for aktiver omfattet af bestemmelsens stk. 2. Dette synes ikke logisk, når der i denne kategori sker en nedsættelse af saldoafskrivningen fra 25 pct. til 7 pct. og forskelsbehandlingen er ikke begrundet i lovbemærkningerne.

Ad 9 Aktieindkomst, overgangssaldo - tekniske spørgsmål

Lovforslagets § 3, nr. 11, ad forslag til aktieavancebeskatningslovens § 45 A, medfører, at der pr. 1. januar 2007 skal opgøres en overgangssaldo. Dette rejser på nuværende tidspunkt følgende to problemstillinger:

Det er uklart, hvorledes optioner og tegningsretter behandles i forhold til denne overgangssaldo. Som DI har fået udlagt ordlyden af stk. 4 "...opgøres det beløb, der fremkommer ved at fratække aktiernes anskaffelsessum i den skattepligtiges andel af selskabets regnskabsmæssige egenkapital (Vores fremhævning)", medregnes tegningsretter og optioner ikke, idet de ikke medfører en ejerandel pr. 1. januar 2007. Hertil skal bemærkes, at det skattemæssige anskaffelsestidspunkt ved udnyttelse af disse rettigheder føres tilbage til det oprindelige tildelingstidspunkt. Således vil aktierne ved udnyttelse skattemæssigt være anskaffet før 1. januar 2007. Af denne årsag bør optioner og tegningsretter indgå i overgangssaldoen.

Endvidere bør det afklares, hvad der sker ved en efterfølgende aktieombytning. Det er DI's opfattelse, at en aktieombytning ikke vil påvirke overgangssaldoen.

DI står selvsagt til rådighed med yderligere oplysninger, såfremt det ønskes.

Med venlig hilsen

Tine Roed
Vicedirektør

Kristian Koktvedgaard
Chefkonsulent